

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/1280/2015
Identifikačné číslo spisu: 7713211649
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Petříková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7713211649.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne T., bývajúcej v U., zastúpenej JUDr. Miroslavom Vidovenecom, advokátom so sídlom v Michalovciach, Sama Chalútku 18, proti žalovanej Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska č. 2, zastúpenej AK JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., so sídlom v Košiciach, Užhorodská 21, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 8 C 156/2013, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 18. júna 2015 sp. zn. 11 Co 631/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Michalovce rozsudkom zo 4. apríla 2014 č.k. 8 C 156/2013-197 zrušil rozsudok Arbitrážneho súdu Košice z 19. januára 2012 sp. zn. 3 C 813/2012. Ďalším výrokom odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice z 19. januára 2012 sp. zn. 3 C 813/2012 až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Tretím výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 275,58 € k rukám právneho zástupcu žalobkyne do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a posledným výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 331,50 € za návrh na začatie konania na účet Okresného súdu Michalovce, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd prvého stupňa v odôvodnení konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená poisťná zmluva, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Súčasťou zmluvného dojednania bola tiež rozhodcovská doložka, podľa ktorej všetky vzájomné spory z poistenia budú prejednávané v rozhodcovskom konaní. Pretože žalovanej ako dodávateľke sa nepodarilo v konaní dostatočne preukázať, že predmetná rozhodcovská doložka bola so žalobkyňou individuálne dojednaná, súd prvého stupňa podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka považoval dojednanú rozhodcovskú doložku za neprijateľnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatnou. Žalobe z týchto dôvodov vyhovel a označený rozhodcovský rozsudok zrušil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 18. júna 2015 sp. zn. 11 Co 631/2014 potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa dospel k správne záveru o naplnení zákonných podmienok pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, keďže rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania. Poznamenal, že z výsledkov vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17), čo súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku konkrétne odôvodnil a taktiež pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné predpisy na ochranu spotrebiteľa, čo spôsobuje neplatnosť dojednanej rozhodcovskej doložky (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Uviedol, že v konaní bolo nepochybne preukázané, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a preto súd prvého stupňa správne preskúmaval podmienky jej neprijateľnosti a nakoľko sa žalovanej v konaní nepodarilo uvedenú skutočnosť spochybníť a preukázať, súd prvého stupňa správne určil neplatnosť dojednanej rozhodcovskej doložky. Odvolací súd podotkol, že za situácie, ak súd prvého stupňa rozhodol o zrušení rozhodcovského rozsudku, správne rozhodol aj o odklade jeho vykonateľnosti do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedla, že jej v konaní bola odňatá možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie súdu vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Rozhodnutie súdu je podľa jej názoru nedostatočne odôvodnené, nepreskúmateľné a odvolací súd v ňom nereagoval na všetky jej odvolacie námietky. Mala za to, že nie je možné stotožniť sa so všeobecným záverom súdov, že rozhodcovská doložka v spotrebiteľských zmluvách je neplatná, a to preto, že nebola individuálne dojednaná. V tejto súvislosti poukázala na citovaný nález ÚS ČR, ÚS SR a judikát ESD C-342/13. Uviedla, že v dôsledku individuálneho dojednania rozhodcovskej doložky v tomto prípade, nemôže súd skúmať prípadnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Poukázala aj na skutočnosť, že súdy test primeranosti v zmysle čl. 19 Smernice nevykonali a nezabezpečili si ani objasnenie skutkového stavu potrebného na vyslovenie správnych právnych záverov o individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky medzi žalobkyňou a žalovanou. V závere poukázala na dôvody nemožnosti aplikácie ustanovenia § 243b ods. 7 O.s.p.

Žalobkyňa sa k dovolaniu žalovanej písomne nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená v súlade s ustanovením § 241 ods. 1 O.s.p., dospel bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) k záveru, že tento opravný prostriedok treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 343/2015, 2 Cdo 468/2014, 2 Cdo 260/2014, 1 Cdo 205/2014, 1 Cdo 182/2014, 3 Cdo 260/2014, 3 Cdo 3 Cdo 368/2014, 4 Cdo 368/2014, 5 Cdo 169/2014, 5 Cdo 505/2014, 8 Cdo 337/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

K aplikácii § 243b ods. 7 O.s.p. dovolací súd poznamenáva, že s účinnosťou od 1. januára 2015 môže dovolací súd pri rozhodovaní o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením týchto skorších rozhodnutí, skonštatovať to a ďalšie dôvody

už neuvádzať [viď tiež komentár k tomuto ustanoveniu uvedený v ASPI (automatizovanom systéme právnych informácií)]. Aplikácia tohto ustanovenia teda neznamená odňatie možnosti konať pred súdom.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 a § 238 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.